

MISSA FUNERAL PER MN. JOSEP RIERA JUSTO

Parròquia de la Mare del Diví Pastor de Vic – 11-4-2014

Lectures del divendres de la V Setmana de Quaresma

És just que en la ciutat de Vic tots nosaltres preguem per l'etern descans del nostre sempre estimat Mn. Josep Riera Justo, oferint al Pare l'ofrena plaent, el seu Fill, Jesús, mort i ressuscitat per la salvació de la humanitat. És just perquè en aquesta ciutat, i concretament en aquesta parròquia i barri, ell va néixer i va aprendre les beceroles de la vida i de la fe. És just també perquè fou en aquest barri on lliurà la seva ànima a Déu, i on, en les darreres setmanes de la seva vida, va ser atès i acompanyat pels seus familiars i amics, per les germanes josefines de la Caritat i el personal de la clínica de Sant Josep.

Oferim, doncs, de tot cor a Déu la nostra pregària per Mn. Josep Riera Justo. Oferim al Pare el sant sacrifici de la missa perquè tingui misericòrdia d'ell i li doni ja ara la vida eterna i joiosa, plena de llum i de bellesa, d'amor i de veritat. Fem pregària pel seu etern descans amb la certesa de l'amor misericordiós de Déu i amb l'agraïment al cor per la vida i el testimoniatge que ell ens ha deixat. Sabem que és el Pare bondadós qui l'ha cridat i, per tant, el nostre dolor per la separació de la mort, es transforma en esperança. Són els braços amorosos del Pare els que l'han acollit en la vida definitiva, en el camí vers l'eternitat joiosa.

És aquest un moment propici per a recordar amb l'agraïment al cor les petjades que ens ha deixat en el camí de la seva vida. És el testimoniatge d'una persona que ha viscut amb la pau al cor els dons que el Senyor li ha donat. És el testimoniatge d'una persona que ha viscut, des de la seva condició sacerdotal, la joia de l'amistat i de l'estimació als altres. Aquesta pau l'ha mantinguda en la seva vida i, àdhuc en els moments de màxima feblesa, en la malaltia, fou capaç de mantenir la pau, que neix de l'esperança en l'amor de Déu, que mai no abandona ni un dels seus fills.

Quin ha estat el secret de la vida de Mn. Josep Riera Justo? Certament que el Senyor li va donar una ànima bona i que ell va saber tenir cura d'aquest do. Però hi ha també un altre do: la seva fe en Jesucrist, el Fill etern de Déu. Sense la fe cristiana la vida de Mn. Josep Riera Justo no es pot entendre. Aquesta fe el va acompanyar sempre, des del si de la família, amb el testimoniatge dels pares i dels avis, fins al llit de la malaltia, amb les seves expressions de pregària i caritat confiada. Tota la seva vida de servei sacerdotal a Sant Fruitós de Bages, a Manresa, a Tregurà, a Molló, a Setcases, a Vilallonga de Ter, i en els diferents ministeris de rector, vicari, professor, consiliari dels escoltes, ha estat plena de la fe cristiana que el feia servidor dels altres.

Som ja quasi a les portes de la gran setmana dels cristians: la Setmana Santa. I les lectures que ens han estat proclamades són les pròpies d'aquest dia de Quaresma. En elles es fa palesa la figura de Jesús, el Servent de Déu i el Fill etern de Déu, que va camí de la seva passió i mort per a la salvació de la humanitat. Els misteris de l'Encarnació i el de la Creu són inseparables. Solament des de la Creu podem entrar de veritat en el

misteri del Fill de Déu fet home. I solament des de la filiació divina de Jesús podem entrar en el misteri de la creu redemptora.

La fe cristiana té la certesa de l'amor gratuït de Déu a favor de tots i cada un dels homes i dones del món i de la història. Jesús és la manifestació plena de l'amor de Déu; del Déu que vol estimar tots i cada un dels homes amb amor infinit. L'esdeveniment de Jesús, el Fill de Déu mort i ressuscitat, vol arribar al cor de tots els homes com a perdó gratuït que ens cura de les nostres ferides. No hi ha de part nostra cap mèrit que ens faci dignes d'aquest amor misericordiós. I aquí rau la possibilitat de sentir, d'experimentar l'essència de l'amor, que no es busca a ell mateix, sinó que viu de la donació. Però deixar-se estimar gratuïtament xoca amb la nostra mentalitat: volem aconseguir les nostres conquestes, la nostra realització, la nostra llibertat. I tot això, lluny de Déu, sense Déu, de vegades en contra de Déu. La fe cristiana significa descobrir l'amor de Déu en el rostre del Fill de Déu, mort en la creu, ressuscitat per nosaltres, vivent enmig nostre en el misteri de la seva Església. La fe cristiana és trobar-se amb aquest amor i deixar-se estimar gratuïtament.

La fe en Jesús fa néixer en el cor la vida eterna. En el traspàs ens obre les portes de la vida eterna en la plenitud de Déu i mentre caminem per aquest món la plenitud de vida que brolla de la fe, oberta a l'esperança i manifestada en la caritat, amb la llum, la bellesa, amb l'horitzó obert, amb la pau en el cor... Solament el qui ha tingut de veritat la fe i l'ha perduda, el qui ha experimentat el poder del pecat que pren la llibertat, podrà entendre del tot com és de gran la foscor, el buit i la tristesa en el cor del qui no creu en el Déu vertader.

La fe en Jesús fa néixer l'amor per la bellesa. Déu és bellesa i la màxima expressió de bellesa és Crist clavat en creu. El que Nietzsche considerava la negació de l'home és la màxima expressió del misteri de Déu i del misteri de l'home. La bellesa és un atribut de Déu, unit a la veritat i a l'amor. Crist mort i ressuscitat és la manifestació plena de Déu, manifestació de veritat, d'amor i de bellesa.

Dic això perquè Mn. Josep Riera Justo fou un apassionat de la bellesa, un cercador de la bellesa, una persona especialment sensible a la bellesa. Ell mateix era un artista; sempre, però, de portes endins. Va manifestar aquesta sensibilitat en el tracte amb les persones i en la vida quotidiana, de manera clara amb el tractament del patrimoni cultural de l'Església, en el si de la Comissió Diocesana del Patrimoni Cultural. Reflexionava el papa Benet XVI: «L'autèntica bellesa obre el cor humà a la nostàlgia, al desig profund de conèixer, d'estimar, de sortir cap a l'altre, d'anar més enllà de si mateix. Si acceptem que la bellesa ens toqui íntimament, ens fereixi, ens obri els ulls, llavors redescobrim l'alegria de la visió, de la capacitat de comprendre el sentit profund del nostre existir, el misteri del qual som part i del qual podem obtenir la plenitud, la felicitat, la passió del compromís quotidià.» També Benet XVI citava una frase de Hermann Hesse: «Art significa: dins de cada cosa mostrar Déu.» Jo penso que aquesta idea és la que millor explica la vida i el tarannà de mossèn Josep. Perquè ell buscava, en cada àmbit de la seva activitat, la veritat, la puresa, l'arrel. Vivia a fons la

muntanya, en coneixia els camins, els cims i les valls, i coneixia la vida dels homes que l'havien humanitzada.

Avui la devoció popular fa memòria de Maria, Mare de Déu dels Dolors. Maria ocupava un lloc important en la seva vida de pregària, en la seva vida de fe. Sols vull fer esment de la pregària del sant rosari en el temps de la seva malaltia. Veure'l amb el rosari a les mans, resant amb l'ajut d'un llibret senzill, manifesta que el seu cor era dels humils i pobres que saben posar-se al costat de Maria per contemplar el seu Fill i, amb ella, aconseguir la pietat i la misericòrdia que salven el món. Resar el rosari és posar-se en l'escola de Maria per dir amb ella: *L'amor que el Senyor ens té s'estén de generació en generació... El Senyor omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res.*

Mn. Josep Riera Justo ens ha deixat. Ha mort com a rector de la parròquia de Santa Cecília de Molló. Demanem al Senyor que ens faci el do dels preveres que necessitem, perquè el servei dels rectors de les parròquies dels nostres pobles i ciutats continuï essent una realitat, i a bastament puguem servir al millor possible totes i cada una de les parròquies de la nostra diòcesi de Vic. Ho demanem per intercessió de Maria, Mare de l'Església i Estel de l'Evangelització. Amén.